

Патријарх Порфирије и митрополит Антоније освештали крстове и мозаик руске цркве Свете Тројице у Београду

Његова Светост Патријарх српски г. Порфирије освештао је 10. новембра 2022. године крстове за куполе и мозаик изнад улаза у храм Свете Тројице при Подворју Московске Патријаршије у Београду.

Саслуживао је Његово Високопреосвештенство Митрополит волоколамски г. Антоније, председник Одељења за спољне црквене везе Руске Православне Цркве, у молитвеном присуству Преосвећеног Епископа марчанског г. Саве, шефа Кабинета Патријарха српског.

Том приликом, митрополит Антоније је прочитао указ Његове Светости Патријарха московског и све Русије г. Кирила о одликовању протојереја

Виталија Тарасјева, старешине Подворја Московске Патријаршије у Београду, правом ношења митре за његово многогодишње усрдно и предано свештенослужење у Православној Цркви. Поводом тридесетогодишњице свештене службе протојереја Виталија Тарасјева, одлуком патријарха Кирила, митрополит Антоније му је уручио орден Светог Серафима Саровског трећег степена.

Свечаном чину присуствовали су директор Управе за сарадњу са црквама и верским заједницама Министарства правде др Владимир Рогановић, амбасадор Руске Федерације г. Александар Боцан Харченко и народни посланик Ненад Поповић.

На крају свечаног чина, Његова Светост Патријарх српски г. Порфирије је беседио:

-Високопреосвећени брате и саслужитељу у Господу Христу, у једној вери, браћо и сестре, увек је велика радост када дођемо овде у овај храм да се молимо Богу сви заједно. Увек је то и велики благослов зато што смо заједно у храму што показује да смо једно. У том смислу овај храм јесте израз љубави Божје и дар нашем народу, нашој Цркви и престоном Београду. Ово је храм, како смо чули, који је подигнут у славу Свете Тројице, а за потребу руског народа који се обрео овде прогнан после Октобарске револуције.

Овај храм је заиста симбол јединства, јединства православних верника, православних народа, у конкретном смислу, јединства руског и српског народа, али не јединства – како неретко хоће да граде људи од овог света – које се заснива на антропоцентричним људским идејама и идеологијама. Та и таква јединства по правилу се организују да би била против неког, а чињеница да су засновани на таквом принципу пре или касније води их у разбијање самог тог примарног јединства које је неко организовао да би се борио против другог. Наше јединство јесте јединство у Христу Господу. То јединство, које градимо и чинимо ми људи, има свој корен, има свој садржај и има свој крајњи циљ у Христу Господу, а то значи у вечности. Отуда наше јединство, ма колико било видљиво и опипљиво нама овде на земљи, своје порекло има у Царству Божјем. То је једино јединство које у свом цвету има истинску љубав, љубав која као есенцију и суштину носи у себи крст, а ево, ми смо данас осветили управо крст као симбол нашег јединства са Богом, али и нашег јединства у Богу, нашег јединства у Христу.

Крст, који је био некада символ срама, наш Господ је учинио да буде символ и оруђе победе. Крст, који на први поглед јесте распеће и умирање за овај свет,

носи у себи силу победе, носи у себи силу васкрсења. Зато се ми хришћани осењујемо знаком крста и носимо крст на свом телу, али крст стављамо и на врхове наших храмова као домова Божјих да се види, да нас подсећа, али да види и читав свет које је то наше знамење, која је то наша философија, која је то идеја која није апстракција, него је наш живот. У крсту имамо истину Јеванђеља да је оно што је било лудо пред светом, што је било немоћно пред светом, Господ због љубави и због смирења, својом силом и својом љубављу учинио да буде најмудрије и да буде победник. Отуда данас, када смо суочени са разним искушењима као Црква, морамо знати да је Црква и Јеванђеље Христово оно што смета овом свету. Где год да је Црква под ударом, где год да је на искушењу, на крсту, где год да страда, како каже апостол Павле, један део, један уд - страда и читаво Тело Христово. И обрнуто: где год да расте, где год да се слави, где год да се радује један део Тела - радује се и читаво Тело Христово, од тога има плода и остатак Тела Христовог. Тако и данас, дакле, ми морамо знати да где год да је неко, ко је једно у Христу, на искушењу и на крсту, где год да је суочен са изазовима - читаво Тело Христово, читава Црква је у тим изазовима. Међутим, када говоримо о Цркви као Телу Христовом и када говоримо о јединству хришћана, ми знамо да где год да су искушења да је ту и љубав Божја. То је израз промисла Божјег да бисмо баш са крстом - онако као што је и цар Константин знао да се крстом побеђује - ми били победници и то не само победници победом која нас несумњиво чека у Царству Божјем, него победници победом коју овде и сада кроз Цркву предокушавамо.

Данас смо осветили овај крст који ће бити постављен на храм који је драгуљ Београда, који је подигнут да би се у њему сабирали Руси, али који је заправо храм свих православних хришћана као и сваки други храм у Београду и било где у свету. Као народ имамо своје дарове и таленте, имамо своје колективне специфичности које смо добили да би их преображавајући крстом и у Христу изграђивали нераскидиво чврсто јединство које, хвала Богу, постоји у нашој Цркви, које постоји између две помесне Цркве, српске и руске, које постоји у нашим народима. Радујем се што смо се сабрали и честитам оцу Виталију, као трећем по реду предстојатељу Подворја и петом по реду, ако се не варам, свештенику у овом храму, али и трећем по реду из породице Тарасјев. Нека Господ благослови да имате снаге и смирења да без обзира на изазове увек будете са Христом, а тиме ћете и нас позивати да будемо део тог подвига у Христу. Нека Господ благослови! Ваше Високопреосвештенство, хвала и Вама што сте својом доласком донели благослове Руске Православне Цркве и што сте нам пружили могућност да се заједно са Вама данас овде молимо, да осветимо крст, али и да осветимо и икону Свете Тројице, Једног Бога коме је

spc.rs